

Alpinistična sekcija PD Ajdovščina
As.ajdovscina@gmail.com
Gregorčičeva 20, 5270 Ajdovščina

Wajdovske alpinistične vesti WAV št. 4

Četrte wajdovske alpinistične vesti so zadnje v letu 2005, ki se brezprizivno poslavlja. Decembar je zopet postregel s pestro paleto aktivnosti o katerih si lahko več preberete v teh novičkah. Dobili smo še eno novo smer, naredili več pristopov (trikrat uspešno napadli Krn), okusili prve grape v letošnji zimi, sodelovali pri iskanju pogrešanega pod Čavnom, skratka zopet pester nabor alpinistične aktivnosti. Prispevke mi lahko še zmeraj pošiljate na ozbej.marc@gmail.com. Ožbej

Voščilo

Naj prihajajoče leto prinese čimveč iskrenih stiskov rok na vrhu uspešno splezanih smeri. Naj jih bo čimveč v alpinizmu in na vseh drugih področjih naših radoživih življenj.

Alpinistična šola

Z aktivnostmi alpinistične šole v letu 2005 smo zaključili, tu pa je seznam preostalih teoretičnih predavanj v januarju in februarju 2006:

6.1. Nevarnosti v gorah poleti in pozimi, bivak in taborjenje	predava: Simon Ušaj
13.1. Vreme v gorah	predava: Vanja Kovač
20.1. Prehrana v gorah	predava: Sonja Lovrekovič
26.1. Fotografiranje v gorah	predava: Klavdij Zalar
10.2. Priprava in izvedba ture, orientacija v steni, terminologija in opisovanje vzponov	predava Simon Ušaj

Vsa predavanja so ob petkih ob 20 h v prostorih Planinskega društva Ajdovščina na Gregorčičevi 20. Vse tečajnike naprošamo, da po novem letu poravnajo finančno udeležbo v šoli (10.000 sit, študenti 7.000 sit). Glede skupnih tur in praktičnih usposabljanj boste obveščeni naknadno.

**Članarina v
Planinskem
društvu
Ajdoščina**

S koncem leta vam poteče članarina v Planinskem društvu Ajdoščina. Članarina je za vse člane sekcije obvezna predvsem zaradi zavarovanja. Tečajnik, ki ne plača članarine ne more biti udeležen v alpinistični šoli. Zelo priporočamo plačilo dodatka za zavarovanje v tujih gorstvih (lani je znašal 500 sit). Članarino lahko poravnate v trgovini Promontana (Velting) nasproti nekdanje restavracije Mlinček. Priložene so priporočene cene članarin s strani PZS. Vsi člani PD Ajdoščina lahko brezplačno uporabljajo boulder steno v Športnem centru Police.

Vrste članstva in znesek priporočene članarine za leto 2005:

Vrste članstva v letu 2005	Članarina 2005
A najbolj aktivni člani z največ ugodnostmi	11.000
Ad - družinska članarina z družinskim popustom	10.340
B aktivni člani z večino ugodnosti, starejši od 18 let	4.100
S+Š - srednješolci in študenti do 26. leta starosti ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	2.600

**Nova smer v
Kovku:**

**Rdeče
nogavičke
VI – VI+/ III-
IV 250 m
3 - 4 ure**

Klavdij in Ožbej sva se prav po turistovsko šele po kosilu (ob 13h) odpravila plezat v Kovk. Klavdij je imel že izbrano zelo centralno linjo v skalovju in pečevju Kovka, ki je obetala lažjo plezarijo (rezultat je bil rahlo drugačen) in spodobno višinsko razliko. Dan je bil lep in sončen. Vstopila sva sredi melišč Kovka, presolirala prvo zelo lahko skalno gmoto in pred naslednjo, ki z malo domišlije ponuja silhueto Triglava, navlekla vso kramo iz nahrbtnika. Čez mestoma krušljiv Triglavček sem naprej splezal Ožbej, Klavdij pa je prevzel v naslednjih dveh zutih, ki sta mestoma ponudila zelo lepo plezarijo. Vseskozi po razu naprej, čez manjšo poč in do pod stenice, ki se nižje konča v grapi levo od najmarkantnejše stene v Kovku. Klavdij je od tu naprej izbral zelo lepo linijo, z dvema težjima deli. Vseskozi so se nama nad glavami podili jadralni padalci, ki so iz zraka spraševali, če ni preveč krušljivo. Prvi detajl sem kot drugi zmožal brez težav v drugem pa vse skupaj zastavil preveč desno, kar me je na koncu prisililo, da sem težave obplezal po desni. Naslednji cug po dobri skali med drevesi skritega raza sem povlekel Ožbej in štantal na drevo. Potem sva se peš spustila nekaj metrov in presenečena obstala pod lepoticco – trideset metrov visoko vertikalno stenico. Klavdij se je nemudoma zapičil in na prvi pogled zaljubil v izrazito poč (cca 8 m), ki je obetala dobro nadaljevanje.

David v začetku 5. raztežaja, detajl IV+

Ura je bila že pozna in počasi se je začelo mračiti. Klavdij napade poč in z njemu lastnim, lepim in učinkovitim gibanjem uspešno pride čezno v nekakšno luknjo. Po poču pa so se težave začele kopičiti in zaradi mraka mu ni preostalo drugega, kot da se težavam umakne desno pod krušljivo streho in mimo nje na vrh stenice. Dneva je bilo samo še toliko, da je lahko zabzajlal nazaj do mene. Trda tema naju objame v strmem gozdu. Mladostniško preganjanje po grapah Kovka me je obogatilo s poznavanjem centralne grape, ki se izteče na vrhu melišča. Skrajno previdno sva sestopala po strmih travah v gozdu. Strma grapa se konča s 50 m skalnim skokom, ki je podnevi preplezljiv tudi navzdol. S čelkami urediva varovanje na drevo in se spustiva 30 m, kjer štantava na drevesce, ki naju v trdi temi spusti do vznožja skalnega skoka. Ni kaj, vrniti se je treba čimprej.

Dolgo nismo odlašali in že v soboto stali Klavdij, David in Ožbej na parkirišču pod Kovkom. Dan je bil sončen le znana vipavska burja je brila okoli ušes. Kmalu smo bili pod Triglavčkom. Navezo je vodil David, Klavdij pa ga je kot drugi splezal po njegovem najtežjem delu. Navezo treh je vse do stene, kjer naju je v četrtek dobila tema vodil David. Če sem zadnjič prvi detajl zmoget brez težav sem tokrat poprijel za grmiček, preko drugega detajla pa uživaško prišel po originalni liniji obogaten z informacijami iz prvega poskusa, ko sem ga oblezal. Na razu je tako nohtalo, da je bilo veselje. Burja je brila v sunkih do 80 km na uro, kar sem občutil pri izbujanju klina pod drugim detajlom, ko me je sunek prisilil v to, da sem se obesil na vrv. David in Klavdij sta zmrzovala na štantu. Moško rečeno je zeblo precej. Po skritem razu in že smo bili pod leptico, kjer je burja nekoliko popustila. Navezo je prevzel Klavdij. Poč je zmoget brez težav potem pa mojstrsko splezal svojo najtežjo smer v hribih do sedaj. Ne bom pozabil, ko je z njegovimi dolgimi nogami raztegnjenimi skoraj v špago zabijal klin z levo roko na svoji skrajni levi. Akrobatika prve kategorije. Sledila je delikatna prečka v levo, po krušljivi skali in kmalu je bil na vrhu.

Klavdij v sredini poču v najtežjem raztežaju.

Sledil mu je David varovan z vrha. Zaradi padajočega kamenja sem pod previsom varno čakal na svoj vzpon. Že dolžina Davidovega plezanja pa mi je jasno nakazovala, da ne bo prav lahko. In sem začel. Po poču je šlo lepo, ker ponuja tudi dobre stope. Prvi problem pa te čaka na vrhu poču, ko se moraš iz tipičnega gibanja, ki ga imaš v počeh zriniti v luknjo v velikosti človeka na vrhu poču. Gledam kam bi se prijel na koncu pa se dobesedno ukaljam in nekako zvlečem v luknjo. Nad luknjo sledi zajeda, do klina, ki smo ga pustili v steni. Tu je tudi najtežji del smeri. Rahlo previsni prehod me je dodobra namučil in zmoget sem ga šele v nekaj poskusih, ko sem ugotovil, da ni druge kot da blokiraš roke navzven (kot da bi odpiral vrata dvigala) in izkoristiš majhne stope za noge. Bil sem že precej utrujen in navijalo me je (začetnik neumen, ki začne nekaj hiteti

	<p>in s tem naredi kardinalno napako). Poleg vsega pa sem moral še kline izbijat v ničkaj prijaznem terenu. V krušljivi prečki sem bil že precej izmučen, na vrh smeri sem se privlekel kot krava po vseh štirih in sočno komentiral pravkar splezano ter izkazoval Klavdiju neizmerno priznanje. Klavdij in David sta se zopet smejala. V času, ko sem se mučil s stenico je David že presoliral smer do vrha in se vrnil nazaj na štant. V odlični skali Klavdij nadaljuje po razu, ki ga brezmejno razvaja vipavska burja. Skala je dobra in čeprav utrujen uživam. Na koncu cuga se razvežemo in solo odplešemo zadnje metre po samim vrhom Kovka po nepretekem skalovju. Na vrhu Kovka se smer konča, skoraj tema je že (že spet), krike zadovoljstva odpihne močna burja. Krepak stisk rok in še en projekt je uspešno zaključen. Sestopili smo čez Podrto goro v Zagrižo in nazaj k avtu pod Kovk. Smer, ki je tako malo obetala je ponudila ogromno. Opis smeri je dodan v plezalnem vodniku. Ožbej</p>
<p>Sneg na Vipavskem</p>	<p>Naši vršaci v zimskem času niso ravno alpinistični vzponi. V teh dneh, ko je sneg nadpovprečno pobelili našo dolino smo številni gazili po rebrih nad toplimi domačimi hišami. Sonja je uživala v šturski gori, Metod je bil na nočnem vzponu na Kovk. Posebno obliko kondiciranja smo si zamisli Klavdij, David, Igor, Boštjan in Ožbej, ki smo v sredo 28. decembra napadli Mali golak. Začeli smo na Predmeji in v treh urah in pol priganjali s Predmeje preko Korenine, pod južnimi pobočji Velikega Golaka na Mali Golak. Snega je ogromno. Sestopili smo s sedla pod vrhom naravnost na jug. Igor in Ožbej sva smučala z vrha in uživala v powder powerju!</p>
<p>Zimski pristopi</p> <p>Krn 1</p> <p>Stol</p> <p>Krn 2</p> <p>Krn 3</p>	<p>Krn</p> <p>Vremenske napovedi za vikend so lepe, le tretja stopnja plazov v Julijskih Alpah zbuja mešane občutke. Sneženja že par dni ni več in sneg na južni steni Krna bi moral biti že predelan. Odločeni smo da se v nedeljo zjutraj 11.12.2005 odpravimo na Krn. Vlado, David, Igor in Metod. Na planini Kuhinja nas zjutraj pozdravi prečudovit dan brez oblaka. V iztekih grap je videti da so plazovi že končali svojo igro. Sneg je idealen, delno pomrznjen. Odločimo se za srednjo grapo, ki pripelje direktno na vrh Krna. Pogoji so enkratni in zelo mi je žal, da nisem vzel turnih smučí s seboj, saj takih pogojev na Krnu še nisem imel. Grapa ponuja pristop v naklonu 35° do 40°. Po vstopu kmalu ugotovim, da že lep čas nisem bil v gorah. Vlado me tolaži »naj kar laufajo naprej, če imajo voljo mi bomo hodili kar normalno«. Sneg je bil do vrha idealen in razen v grapi je bil Krn z južne strani zaglihan s snegom. Na vrhu lep razgled na okoliške hribe, opasti, ... Čas pristopa na vrh je dve uri in pol, kar je soliden uspeh po daljši odsotnosti. Po skupinski fotografiji na vrhu odhod do kočé na zajtrk ter odhod v dolino. Ko smo se vračali v dolino so planinci in smučarji še kar rinili v hrib, kar priča, da je bil dan res izjemen. Še zadnjič smo se razgledali po okoliških grapah in že snovali nove načrte za naslednje dni. Krn s svojo bližino ponuja ogromno možnosti, ki jih moramo še raziskati. Igor Furlan</p> <p><i>Na južnih pobočjih Krna</i></p>

Stol

V soboto 17.12. 2005 smo se Vanja, Boris in Blaž odpravili iz Ljubljane proti Stolu v Karavankah. S cesto smo imeli srečo, saj smo se lahko pripeljali skoraj do Valvasorjevega doma (to nam je turo skrajšalo vsaj za uro in pol v eno smer). Od tam smo »modro« sledili GRS-jevcem, ki so imeli zimsko vajo, pa niso šli na Stol in so nas prijazno opozorili naj gremo raje po drugi poti. Ko smo končno prišli na pravo stezo, smo zagazili v ne preglobok sneg. Snežne razmere so bile vse do vrha kar spremenljive – ponekod mehko, drugje spet trdo. Vreme je bilo tudi vse do vrha prijetno (slika je še iz lepega vremena), prav na vrhu pa nas je ovil oblak in nam začel rahlo nasuvati sneg (aja, pa še mrzlo je bilo). Med spustom smo naleteli na cel kup bodočih potencialnih alpinistov. Alpinistična šola AO Rašica je imeli izlet na Stol (bilo jih je cca 50!!!!!!!), to je kar uporabna reč, ko bi rad pregazil avtocesto. Imeli so pa še eno lepo lastnost, ki, roko na srce, manjka naši AS, to je TEČAJNICE IN PRIPRAVNICE. Saj ne da jih pri nas ni, ampak tam jih je mnogooo več. (bo treba več propagande). V splošnem je tura prav lepa in v dolino smo prišli že ob pol dveh – jo priporočam prav vsem, ko so dobre razmere.

Krn 2

Še to: v petek sem bil s Pavlom Makovcem in Tomažem Bizjakom iz Vipave tam, kjer so bili pred časom tudi David, Vlado, Igor in Metod – na Krnu. Gor smo šli po eni grapi v desnem delu vršnega pobočja Krna (iz planine Kuhinja) in moram reči, da so bile razmere naravnost odlične; sneg je bil trd, dereze in cepini pa so prijemale, pa še plazovito ni bilo. Spustili smo se pa kar dol v smeri navadne poti in malo prej zavili na levo. Tudi to turo bi priporočil vsem, ki zaupajo derezam in cepinom – pomembno je le to da se je potrebno pozanimat ali pa oceniti ali je vršno pobočje poledenelo (zna biti sila neprijetno – še posebej pri sestopu).

Blaž Kodelja

Proti vrhu Stola Foto: Blaž Kodelja

Krn 3

V ponedeljek 26. decembra so Klavdij, Igor, Vanja in Boris kot tretja grupacija uspešno osvojili Krn. Izpostaviti je potrebno turni smuk Igorja, ki je Krn odsmučal. Najtežji turni smuk v letošnji zimi naše sekcije. Bravo Igor.

Grapa v Krnu

**Zimski vzponi,
grape, slapovi**

Matajurski vrh

**Domžalska in
Bosova v Brani**

Matajurski vrh

Simon in David sta plezala v Matajurskem vrhu. Imen ne morem podati ker sem nekam založil vodniček in ker tudi ne vem katero smer sva vsaj za gor plezala. Drugace je pa zgodba taka da sva se odpravila pod Novi vrh vendar v gozdu krenila prevec desno. Ker se nama ni ljubilo preciti pod Novi Vrh in se je tudi nad nama odpirala zanimiva grapa sva krenila kar po njej. Grapa je bila zelo lepa z vecinoma ugodnimi razmerami naklonine med 50 in 75 stopinj. Včasih je ponudila dokaj zanimive prehode na vrhu pa celo malo mešanega plazanja (ali miksa). Glede na to da nisem uplezan je šlo kar fajn in Davidu tudi. Samo na par mestih sem debelo pogledal (predvsem na vrhu ko je bilo treba z eno derezo po skali z drugo po snegu) z rokami pa lomiti led da si se lahk primu za skalo - ampak važn je gušt) Davidu je vso zadevo popestrila še deraza, ki se je odločila odpeti ravno na tem mestu. Nato sva mislila prečiti do Rodice vendar so mene grabili taki krči da nisem mogel hoditi po ravnem (se je malo udiralo). Zato sva se po eni prijazni grapi spustila navzdol (naklonina 45 - 55 stopinj) in kaj kmalu bila pod steno in tudi pri avtu. Steklenica Laškega piva je potem nevtralizirala moje krče. Aja dolžina grap. Glede na ostale smeri predvidevam da je bila prva dolga 400m, druga pa med 300 in 350m. Simon Ušaj

Matjaž se je odpravil v Brano in poslal naslednji zapis:

V soboto 24.12. sem ob 7:15 vstopil v Domžalsko grapo v Brani. Razmere so bile kar fajn, spodaj sem se vlekel za rušje, potem je bila na vrsti pešadija, nakar pride ključno mesto - skok en cug visok. Snega je bilo dosti, zato sem se odločil kar direktno čez in ne od leve proti desni, kot je v opisu. Spodaj okoli 60 stopinj, vendar nabutan sneg in veselje v srcu. No, na koncu pa takole, kot je običaj na skokih - sneg prhek, nepredelan in samo tanka plast požledka oziroma bolj posnegka na platah. Tik pred najbolj strmim se mi je pod nogo odtrgala plast snega in obvisel sem na rokah. Potem sem se le nekako prigoljufal čez tistih par metrov 70 stopinj in na koncu razmišljal, da bi bilo bolje prodati opremo, kot pa da jo kdo podeduje. Do konca grape pa nato samo še pešadija. 70 st./40-55 st. (III+), 600 m, 1ura in 40 minut (hecno, po šoku v spodnjem delu mi je hitrost drastično padla...) Sestop po Bosovi brez problema dol v 40 minutah , 40-55 st. (II), 500 m, verjetno je Bosova grapa bolj izkoriščena za sestope kot za vzpone. In glede na vreme in skorajšnji (delovni) nov let, je to moj zaključek letošnje sezone. Skupaj 26 vzponov, drug let pa bio itak vse boljše! Božič je že mimo, imeli smo se fino, kmalu bo nov let, pa se vidmo spet.

Matjaž Ferjančič

Športno in skalno plezanje	S Klavdijem sva bila eno soboto v Pikapolonici Gradiške ture in nabirala metre v spodobnih štiricah. V nedeljo pa sva splezala Tri stebre (III, 100 m), spodaj je še zelo kosmato. Trije stebri niso navrtani, kar ni v nobenem vodniku nič označeno. Višje, pa je Klavdij izbiral težje prehode, tako da sva nabrala nekaj metrov štirice. Ožbej
Fotografija meseca (rubriko ureja Klavdij Zalar)	

Kateri vrh je na sliki? Prejšnja fotografija je bila z Belih vod

Izdala: Alpinistična sekcija PD Ajdovščina

Urednik: Ožbej Marc

Lektor: za najdene pravopisne ne izplačujemo honorarjev Naklada: vsak po svoje

Fotografije: Klavdij Zalar, Blaž Kodelja

Izdano v elektronski obliki, decembra 2005

Po mnenju Ministrstva za kulturo spada glasilo v sklop glasil marginalno deviantnih skupin, ki s svojim pozitivnim pogledom na svet močno ogrožajo obstoječe koncepte nikoli srečne in zadovoljene potrošniške družbe. Zato je še pred uvedbo enotne davčne stopnje obvezano plačevati dvajset klobas in dvajset litrov vina mesečno v sklad za zdravljenje obolelih za intenzivnim načinom doživljanja življenja.